

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2CoKR/136/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114222105
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Pastieriková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1114222105.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Slovenská republika v mene ktorej koná Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, Drieňová 24, 826 03 Bratislava, IČO: 00 699 063, proti odporcovi: BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k.s., Nám. M. Benku 10, 811 07 Bratislava, IČO: 36 669 415, reštrukturalizačný správca dlžníka Doprastav, a.s., Drieňová 27, 826 56 Bratislava, IČO: 31 333 320, o určenie neplatnosti popretia pohľadávky navrhovateľa vo výške 6.566.155,48 eur, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 11Cbi/11/2014-60 zo dňa 07.08.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 11Cbi/11/2014-60 zo dňa 07.08.2014 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia. V druhom výroku súd uviedol, že o trovách konania rozhodne v konečnom rozhodnutí.

V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, doručeným súdu dňa 31.07.2014, domáhal nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd veriteľovi: Slovenská republika v mene ktorej koná Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, pokiaľ ide o pohľadávku vo výške 6.566.155,48 eur, ktorú tento veriteľ prihlásil do reštrukturalizácie dlžníka Doprastav, a.s., Drieňová 27, 826 56 Bratislava, IČO: 31 333 320, sp. zn. 6R/1/2014 dňa 05.06.2014 prihláškou zo dňa 05.06.2014, priznal všetky práva, ktoré prislúchajú veriteľovi zistenej pohľadávky podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKR), a to až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci.

Uviedol, že návrhom vo veci samej sa mieni navrhovateľ domáhať určenia neplatnosti popretia vyššie uvedenej pohľadávky vo výške 6.566.155,48 eur odporcom - správcom BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k.s., so sídlom Nám. M. Benku 10, 811 07 Bratislava, IČO: 36 669 415. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 29.04.2014 bola povolená reštrukturalizácia spoločnosti Doprastav, a.s.. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 07.05.2014 (Obchodný vestník 86/2014). Dňa 05.06.2014 si navrhovateľ prihlásil do reštrukturalizácie Doprastav, a.s., ako správca pohľadávky štátu, pohľadávku štátu vo výške 6.566.155,48 eur. Pohľadávka vznikla uložením pokuty Doprastav, a.s. v rozhodnutiach vydaných úradom. Dňa 09.06.2014 uplynula v zmysle § 121 ZOKR lehota na prihlasovanie pohľadávok do reštrukturalizačného konania. Nasledujúcim dňom začala plynúť v zmysle § 124 ZKR lehota na popieranie pohľadávok.

Podľa názoru navrhovateľa spis vedený správcom nespĺňal náležitosti stanovené zákonom. Po uplynutí lehoty na popretie pohľadávok neobsahoval zoznam pohľadávok a navrhovateľovi nebol poskytnutý pri nahliadnutí do spisu ani na výslovnú žiadosť. Zo zoznamu pohľadávok s vyznačením popretých pohľadávok, ktorý bol úradu doručený dňa 11.07.2014, vyplýva, že pohľadávka

bola popretá na podnet dlžníka, ktorý mal byť doručený správcovi. Samotný podnet dlžníka sa však v spise rovnako nenachádzal. Podľa ZKR správca popiera pohľadávky tak, že ich popretie vyznačí v zozname pohľadávok v rámci plynutia zákonom stanovenej lehoty. Zoznam pohľadávok je podľa ZKR súčasťou spisu. Tento úkon nemôže správca urobiť spätne neskôr (t.j. spätným zapísaním popretia do zoznamu pohľadávok a vyznačením rozsahu popretia pohľadávky a dôvodov popretia). Aj dôvody popretia pohľadávky musia byť zrejmé už v čase popretia. Podľa navrhovateľa vyznačenie popretia pohľadávok nebolo urobené v zákonom stanovenej lehote. Podľa ZKR, ak správca nepoprie pohľadávku v zákonom stanovenej 30 - dňovej lehote, pohľadávka sa považuje za zistenú. 30 - dňová lehota na popretie pohľadávky stanovenej zákonom je pritom prekluzívna, pohľadávka štátu teda nebola popretá riadne a včas a navrhovateľovi majú prislúchať všetky práva v reštrukturalizačnom konaní, rovnako ako ďalším veriteľom zistených pohľadávok.

Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že z popisu skutkových okolností vyplýva, že pohľadávka prihlásená do reštrukturalizácie navrhovateľom sa má považovať za zistenú dňa 10.07.2014 (t.j. dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na popieranie pohľadávok) a že popretie pohľadávky správcom v reštrukturalizácii Doprastav, a.s., je neplatné. Proti predmetnému postupu správcu podal navrhovateľ dňa 22.07.2014 sťažnosť na Okresný súd Bratislava I.

Podľa navrhovateľa naliehavý právny záujem na určení, že pohľadávka veriteľa sa považuje za zistenú, spočíva v tom, že povaha reštrukturalizácie a jej zákonná úprava neumožňuje veriteľom popretých pohľadávok sa zúčastňovať na rozhodovaniach a právnych úkonoch v rámci reštrukturalizácie, keďže im zákon nepriznáva rovnaké práva ako veriteľom zistených pohľadávok. Veriteľ zistenej pohľadávky v reštrukturalizácii má celý rad práv, ktoré smerujú (aspoň k čiastočnému) k uspokojeniu jeho pohľadávky. Predovšetkým má právo, aby hlasoval na schôdzi veriteľov (§ 126 ZKR), aby bol navrhnutý za člena veriteľského výboru (§ 127 ZKR), prípadne aby sa podieľal na tvorbe reštrukturalizačného plánu (§ 134 ZKR) a aby rozhodoval o jeho schválení (§ 144 ZKR, § 146 ZKR). Veriteľ má tiež celý rad práv, ktoré súvisia s vykonanými právnymi úkonmi počas reštrukturalizácie (prislúcha mu napríklad ochrana účastníka plánu nesúhlasiacemu s plánom podľa § 157 ZKR), s uspokojením jeho pohľadávky sa počíta tiež v reštrukturalizačnom pláne a v prípade jeho neplnenia sa považuje reštrukturalizačný plán voči tomuto veriteľovi za neúčinný (§ 159 ZKR). Veriteľ popretej pohľadávky naopak nemá možnosť byť členom veriteľského výboru alebo iných veriteľských orgánov. Nemá možnosť sa podieľať na tvorbe a príprave reštrukturalizačného plánu a nepodieľa sa na jeho schvaľovaní. Nemá vplyv na priebeh reštrukturalizačného konania.

Dňa 14.07.2014 sa uskutočnila schôdza veriteľov a bol zvolený veriteľský výbor, pričom navrhovateľovi neboli podľa ZKR priznané hlasovacie práva a nebolo o ňom ani hlasované ako o potenciálnom členovi veriteľského výboru. Úrad konajúci v mene Slovenskej republiky si na schôdzi veriteľov uplatnil námietky týkajúce sa nepopretia pohľadávky včas do zápisnice a tieto námietky boli v zápisnici zaznamenané. Odporca trvá na tom, že pohľadávka navrhovateľa bola popretá v súlade so zákonom.

Ďalej navrhovateľ uviedol, že dňa 14.07.2014 sa uskutočnilo zasadnutie veriteľského výboru. Vzhľadom na vysokú výšku pohľadávky, je predpoklad, že ak by bola táto pohľadávka považovaná za zistenú, o veriteľovi Slovenská republika, v mene ktorej úrad koná, by bolo hlasované ako o členovi veriteľského výboru a v prípade jeho zvolenia, by mal možnosť sa podieľať na príprave reštrukturalizačného plánu a ovplyvniť tak priebeh reštrukturalizačného konania.

Podľa navrhovateľa právna úprava právnych vzťahov súdom, tak ako sa jej domáha navrhovateľ je nevyhnutná, nakoľko správca zastáva názor, že pohľadávka bola popretá v súlade so zákonom a nepriznáva jej práva veriteľa zistenej pohľadávky. Aj z jeho vyjadrení uvedených v zápisnici zo schôdze veriteľov zo dňa 14.07.2014 vyplýva, že tieto námietky správca neprijíma a že sa domnieva, že popretie pohľadávky bolo vykonané riadne a včas. Podanie určovacej žaloby (t.j. určenie neplatnosti popretia pohľadávky prihlásenej úradom) je v tomto prípade najadekvátnejším prostriedkom ochrany práv navrhovateľa v reštrukturalizačnom konaní. Bez takéhoto určenia navrhovateľ nemôže vykonávať práva, ktoré mu majú v reštrukturalizácii prislúchať ako veriteľovi zistenej pohľadávky, keďže tieto práva sú správcom popierané. Naliehavý právny záujem vyplýva tiež z toho, že v tomto prípade je pohľadávka, ktorá vznikla na základe rozhodnutia úradu pohľadávkou štátu (a v nezanedbateľnej výške) a je tu teda tiež záujem na ochrane verejných financií.

Navrhovateľ zároveň uviedol, že spolu s predmetnou žalobou podáva na príslušný súd tiež incidenčnú žalobu podľa § 124 ods. 5 ZKR (list č. XXXX/PMÚ G.), ktorou sa domáha toho, aby súd určil právny dôvod, vymáhateľnosť a výšku popretej pohľadávky. V prípade kladného rozhodnutia súdu bude pohľadávka prihlásená úradom považovaná za zistenú dňom právoplatnosti rozhodnutia súdu o incidenčnej žalobe. Navrhovateľ sa však v prvom rade domnieva, že jeho pohľadávka nebola popretá odporcom riadne a včas, a preto sa na ňu bez ohľadu na to, či súd v incidenčnej žalobe posúdi správnosť alebo nesprávnosť dôvodov popretia, ktoré odporca uviedol v príslušnej časti zoznamu pohľadávok, má hľadiť ako na pohľadávku, ktorá je zistená dňom 10.07.2014, keďže táto pohľadávka nebola popretá v zákonom stanovenej lehote.

Potrebu nariadenia predbežného opatrenia odôvodnil navrhovateľ aj tým, že reštrukturalizácia má len obmedzené časové trvanie. V zmysle § 143 ZKR záverečný návrh reštrukturalizačného plánu sa musí predložiť na predbežné schválenie veriteľskému výboru do 90 dní od povolenia reštrukturalizácie (lehota bola veriteľským výborom dňa 14.07.2014 predĺžená o 60 dní). Podľa § 144 ZKR musí o pláne rozhodnúť veriteľský výbor do 15 dní od jeho predloženia, pričom veriteľský výbor predložený návrh plánu schváli, bezodkladne požiada správcu o zvolanie schvaľovacej schôdze. Podľa správ, uvedených v médiách, chce Doprastav, a.s. ukončiť reštrukturalizáciu do konca roka 2014. Z uvedeného vyplýva, že do vydania rozhodnutia súdu vo veci existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, že reštrukturalizácia bude ukončená bez účasti navrhovateľa. V prípade rozhodnutia súdu, ktoré by vyhovelo navrhovateľovi, by spätná náprava poškodených práv navrhovateľa bola výrazne sťažená. Je tu teda riziko, že štát nebude môcť ovplyvniť výšku uspokojenia jeho pohľadávky v prebiehajúcej reštrukturalizácii a príde o značnú časť verejných financií. Pohľadávka navrhovateľa vznikla uložením pokuty za protiprávne konanie Doprastav, a.s., za uzatvorenie dohody obmedzujúcej súťaž v procese verejného obstarávania, čo je porušením národného práva hospodárskej súťaže, ako aj porušením čl. 101 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Je tu teda nielen záujem štátu na ochrane verejných financií, ale aj efektívneho uplatňovania národného a európskeho práva, a zachovania odstrašujúceho účinku pokút za protisúťažné konanie.

Súd prvého stupňa zdôraznil, že jedným zo základných predpokladov na nariadenie predbežného opatrenia je, že sa predbežným opatrením nesmie vytvoriť nenávratný stav v právnych vzťahoch medzi účastníkmi. V zmysle tohto predpokladu sa uplatňuje zásada, ktorá limituje nariadenie predbežného opatrenia možnosťou navrátenia do predošlého stavu, ak sa v konaní vo veci samej ukáže, že dočasná ochrana účastníka požadujúceho predbežné opatrenie nemá oporu v konečnom rozhodnutí vo veci samej. S poukazom na §§ 75 ods. 2, 76 ods. 1, 102 ods. 1 O.s.p. §§ 124 ods. 2, 4, 6, 126 ods. 2, 3 ZKR uviedol, že nariadením predbežného opatrenia v podobe, v akej to navrhuje navrhovateľ, sa môže vytvoriť stav, ktorý by sa nedal vrátiť späť v prípade, keď by návrh vo veci samej nepotvrdil nárok zabezpečený predbežným opatrením, to znamená, že v tomto prípade nie je splnený základný predpoklad na nariadenie predbežného opatrenia. Keby navrhovateľovi predbežným opatrením súd aj priznal všetky práva, ktoré prislúchajú veriteľovi zistenej pohľadávky podľa ZKR ešte pred samotným rozhodnutím vo veci samej, mohol by tak vytvoriť nezvratný stav spočívajúci v tom, že v prípade, ak by sa návrhu vo veci samej nevyhovelo, vykonával by navrhovateľ hlasovacie právo na schôdzi veriteľov v rozpore so zákonom. Priznanie práva účastníkovi je možné až konečným rozhodnutím súdu vo veci samej. Hoci je výpočet možností podôb nariadenia predbežného opatrenia v ustanovení § 76 ods. 1 O. s. p. len demonštratívny a podoba predbežného opatrenia môže byť rozmanitejšia, je súd názoru, že predbežným opatrením nie je možné priznať účastníkovi konania právo, a teda mu nie je možné priznať práva, ktoré prislúchajú v zmysle ZKR iba veriteľom zistenej pohľadávky. Súd prvého stupňa uviedol, že o trovách konania rozhodne s poukazom na § 145 O. s. p. až v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý uviedol, že dňa 31.07.2014 podal na Okresnom súde Bratislava I žalobu na určenie neplatnosti popretia pohľadávky, ktorú navrhovateľ prihlásil do reštrukturalizácie Doprastav, a.s., sp. zn. 6R/1/2014. Zároveň sa domáhal podľa § 102 O.s.p. vydania predbežného opatrenia, ktorým by súd navrhovateľovi priznal všetky práva, ktoré prislúchajú veriteľovi zistenej pohľadávky podľa ZKR, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci.

Podľa odvolateľa súd vychádzal z nesprávneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a konanie pred súdom má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§

205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Podľa odvolateľa boli splnené všetky zákonné podmienky na nariadenie predbežného opatrenia. Navrhovateľ preukázal potrebu dočasnej úpravy právnych vzťahov účastníkov súdneho konania a vo svojom návrhu osvedčil existenciu bezprostredne hroziacej ujmy, ktorá môže navrhovateľovi vzniknúť do rozhodnutia súdu vo veci. Proces reštrukturalizácie má len obmedzené časové trvanie. V zmysle § 143 ZKR záverečný návrh reštrukturalizačného plánu sa musí predložiť na predbežné schválenie veriteľskému výboru do 90 dní od povolenia reštrukturalizácie (lehota bola veriteľským výborom dňa 14.07.2014 predĺžená o 60 dní). Podľa § 144 ZKR musí o pláne rozhodnúť veriteľský výbor do 15 dní od jeho predloženia, pričom ak veriteľský výbor predložený návrh plánu schváli, bezodkladne požiada správcu o zvolanie schvaľovacej schôdze. Podľa správ, uvedených v médiách, chce Doprastav, a.s., ukončiť reštrukturalizáciu do konca roka 2014. Do vydania rozhodnutia súdu o návrhu navrhovateľa existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, že reštrukturalizácia bude ukončená bez účasti veriteľa - navrhovateľa.

Odvolateľ ďalej poukázal na to, že navrhovateľ počas prebiehajúceho reštrukturalizačného konania už prišiel o značnú časť svojich práv, ktorými by disponoval v prípade, ak by jeho pohľadávka bola považovaná za zistenú. Pohľadávka, ktorú navrhovateľ prihlásil v reštrukturalizácii, nie je zanedbateľná (6.566.155,48 eur) a s touto pohľadávkou by boli spojené i práva, ktoré by umožnili ovplyvniť rozhodovanie v procese reštrukturalizácie. Poukázal na to, že dňa 14.07.2014 sa uskutočnila schôdza veriteľov a bol zvolený veriteľský výbor, pričom navrhovateľovi neboli podľa ZKR priznané hlasovacie práva a nebolo o ňom ani hlasované ako o potenciálnom členovi veriteľského výboru. Vzhľadom na vysokú výšku pohľadávky je predpoklad, že ak by bola táto pohľadávka považovaná za zistenú, o navrhovateľovi by bolo hlasované ako o členovi veriteľského výboru a v prípade jeho zvolenia by mal možnosť sa podieľať na príprave reštrukturalizačného plánu a ovplyvniť tak priebeh reštrukturalizačného konania, čo sa nestalo. Bez nariadenia predbežného opatrenia vznikne stav, že reštrukturalizácia prebehne bez toho, aby boli navrhovateľovi priznané práva, ktoré by mu inak prislúchali. Nebude tak mať vplyv na to, do akej skupiny bude zaradená jeho pohľadávka, a teda ani ovplyvniť výšku jej uspokojenia. Je tu preto riziko, že štát prídere o značnú časť verejných financií. Prípadné rozhodnutie súdu, ktoré by vyhovel navrhovateľovi, by znamenalo, že práva veriteľa zistenej pohľadávky by mali byť navrhovateľovi priznané od začiatku. Výsledkom žaloby v prípade úspechu navrhovateľa nie je priznanie hlasovacích práv navrhovateľa v reštrukturalizácii, ale určenie, že ide o neplatné popretie pohľadávky, čo znamená tiež to, že pohľadávka navrhovateľa bude v rámci reštrukturalizácie aspoň čiastočne uspokojená. Vzhľadom na rýchly priebeh reštrukturalizačného konania môže byť rozhodnutie vo veci samej vydané až po jeho skončení. Spätná náprava poškodených práv veriteľa v čase, keď už by bola reštrukturalizácia ukončená, by bola výrazne sťažená, ak nie úplne znemožnená. Odporca nebude žiadnym spôsobom ukrátený na svojich právach. Navrhnutý spôsob úpravy pomerov je najprimeranejším možným spôsobom, ktorý navyše nezasahuje do práv tretích osôb.

Odvolateľ tiež poukázal na to, že pohľadávka navrhovateľa vznikla uložením pokuty za protiprávne konanie Doprastav, a.s. za uzatvorenie dohody obmedzujúcej súťaž v procese verejného obstarávania, čo je porušením národného práva hospodárskej súťaže, ako aj porušením čl. 101 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Je tu teda nielen záujem štátu na ochrane verejných financií, ale aj efektívneho uplatňovania národného a európskeho práva a zachovania odstrašujúceho účinku pokút za protisúťažné konanie.

Preto žiada, aby Krajský súd v Bratislave v zmysle § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že nariadi v zmysle § 102 O.s.p. predbežné opatrenie, ktorým veriteľovi: Slovenská republika, v mene ktorej koná protimonopolný úrad Slovenskej republiky, pokiaľ ide o pohľadávku vo výške 6.566.155,48 eur, ktorú veriteľ prihlásil do reštrukturalizácie dlžníka Doprastav, a.s., Drieňová 27, 826 56 Bratislava, IČO: 31 333 320, sp. zn. 6R/1/2014 dňa 05.06.2014 prihláškou zo dňa 05.06.2014, prizná všetky práva, ktoré prislúchajú veriteľovi zistenej pohľadávky podľa zák. č. 7/2005 Z.z., a to až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril odporca, ktorý s poukazom na § 126 ods. 3 ZKR uviedol, že z citovaného ustanovenia vyplýva, komu zákon priznáva právo hlasovať na schôdzi veriteľov ako aj práva umožňujúce byť zvolený za člena veriteľského výboru. Zdôraznil, že na schôdzi veriteľov bol zvolený 5 - členný veriteľský výbor, pričom zvolení členovia boli odsúhlasení 80 % väčšinou hlasov prítomných veriteľov oprávnených na schôdzi hlasovať. Veriteľský výbor zastupuje a reprezentuje v reštrukturalizácii záujmy všetkých veriteľov, preto kreovanie veriteľského výboru musí vždy predstavovať záujmy všetkých veriteľov pred prípadnými individuálnymi záujmami jednotlivých členov veriteľského

výboru. Každý jednotlivý veriteľ, a teda aj navrhovateľ, má právo dopytovať veriteľský výbor podnetmi k plánu a zaujímať sa o proces reštrukturalizačného procesu. Navrhovateľ využil právo a dopytoval veriteľský výbor podnetom zo dňa 01.08.2014, prostredníctvom ktorého požiadal o zaradenie svojej pohľadávky do samostatnej skupiny pred plánom nedotknuté pohľadávky. Tento podnet zbral veriteľský výbor na vedomie. Navrhovateľ si uplatnil právo na podanie žaloby o určenie popretej pohľadávky a posúdenie dôvodov popretia podaním incidenčnej žaloby vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9 Cbi/48/2014. Navrhovateľ preto nebol žiadnym spôsobom ukrátený na svojich právach. Záujmy navrhovateľa nie sú v žiadnom smere poškodené a v prípade, ak súd rozhodne o návrhu na určenie popretej pohľadávky tak, že návrhu vyhovie, táto bude v súlade s plánom uspokojená. Odporca spolu s návrhom na určenie popretej pohľadávky (9 Cbi/48/2014) podal aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Konajúci súd uznesením 9 Cbi/48/2014 - 286 zo dňa 28.08.2014 návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, pričom predmet návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je totožný v konaniach vedených pod sp. zn. 9 Cbi/48/2014 a 11 Cbi/11/2014. Hlavným dôvodom, prečo by súd nemal nariadiť predbežné opatrenie, je stanovisko obchodného kolégia Najvyššieho súdu SR, S 63/2003, Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí SR, č. 4/2003, s. 20 - 30, podľa ktorého obchodné kolégium Najvyššieho súdu SR vyslovilo záver, že v inom konaní sa správcovi nemôžu ukladať pokyny. Podstatou je zákaz zasahovať do konkurzného konania ukladaním povinnosti správcovi formou predbežných opatrení v inom súdnom konaní. Ďalej uviedol, že nariadením predbežného opatrenia by bol spôsobený právny chaos, keď na jednej strane je správca povinný postupovať tak ako mu ukladá ZKR a príslušné vykonávacie predpisy, na druhej strane by mu bolo bránené vo výkone svojej funkcie. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 9 Cbi/11/2013, Okresného súdu Žilina sp. zn. 4R/1/2013, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3R/2/2009, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/113/2013. Zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Obo/119/2010, podľa ktorého v inom ako reštrukturalizačnom konaní súd činnosť dlžníka a správcu nemôže usmerňovať. Nemôže mu preto ani predbežným opatrením ukladať, aby niečo konal, alebo naopak, aby sa určitého konania zdržal. Preto navrhol, aby Krajský súd v Bratislave potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie navrhovateľa podľa § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania a po oboznámení sa s obsahom spisu a dôvodmi odvolania dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožnil s právnymi závermi súdu prvého stupňa a zaujal stanovisko len k tým argumentom odvolateľa, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní.

Podľa § 196 ZKR, ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Z ust. § 203 ZKR vyplýva, že v tých veciach, v ktorých nemá ZKR ohľadom predbežného opatrenia výslovnú úpravu sa postupuje podľa ustanovení O.s.p.. Výslovná úprava v ust. § 203 ZKR sa vzťahuje len na prípad, ak je potrebné zistiť alebo zabezpečiť majetok dlžníka (úpadcu). V takom prípade môže dať návrh na predbežné opatrenie len predbežný správca alebo správca, resp. ho môže nariadiť súd aj bez návrhu.

Je nesporné, že navrhovateľ dňa 31.07.2014 podal na Okresnom súde Bratislava I žalobu na určenie neplatnosti popretia pohľadávky vo výške 6.566.155,48 eur, ktorú navrhovateľ prihlásil do reštrukturalizácie Doprastav, a.s., sp. zn. 6R/1/2014. Zároveň sa domáhal podľa § 102 O.s.p. vydania predbežného opatrenia, ktorým by súd navrhovateľovi priznal všetky práva, ktoré prislúchajú veriteľovi zistenej pohľadávky podľa ZKR, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci. V predmetnej veci (keďže nejde o prípad v zmysle § 203 ZKR), sa použijú primerane ustanovenia

§ 74 a nasl. a § 102 a nasl. O.s.p.. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí z ust. §§ 102 ods. 1 a 76 ods. 1 O. s. p. aj vychádzal.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 102 ods. 1 O.s.p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať, alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

V zmysle citovaných ustanovení zákona možno vydať predbežné opatrenie v prípade potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov, v prípade obavy z ohrozenia výkonu rozhodnutia a pokiaľ je to potrebné pre zabezpečenie dôkazu. Z iných dôvodov ako zákonom určených súd predbežné opatrenie nenariadi. Či ide o takýto prípad, ponecháva zákon na úvahe súdu. Pokiaľ sa však súd rozhodne použiť uvedený prostriedok, musí mať osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako aj osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Pri zisťovaní skutočností potrebných pre nariadenie predbežného opatrenia nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. V tomto štádiu je však potrebné vyhodnotiť výlučne podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, ako to vyplýva z § 74 a nasl. § 102 O.s.p.. Či sú aj skutkové okolnosti, o ktoré navrhovateľ svoj nárok opiera, dôvodné, bude vecou skúmania a dokazovania vo veci samej.

Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci a pri ich zisťovaní nemusí byť dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu bezprostredne nebezpečenstvo vzniku ujmy. Taktiež z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí vyplývať vecná súvislosť medzi navrhovaným predbežným opatrením a rozhodnutím vo veci samej, čo znamená, že musí byť osvedčené, že vzťah, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, bude vyriešený vo veci samej s konečnou platnosťou.

Odvolací súd nepovažuje za osvedčenú ani jednu z podmienok pre nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia.

Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že „keby navrhovateľovi predbežným opatrením priznal všetky práva, ktoré prislúchajú veriteľovi zistenej pohľadávky podľa ZKR ešte pred samotným rozhodnutím vo veci samej, mohol by tak vytvoriť nezvratný stav spočívajúci v tom, že v prípade, ak by sa návrhu vo veci samej nevyhovelo, vykonával by navrhovateľ hlasovacie právo na schôdzi veriteľov v rozpore so zákonom. Priznanie práva účastníkovi je možné až konečným rozhodnutím súdu vo veci samej. Predbežným opatrením nie je možné priznať účastníkovi konania právo, a teda mu nie je možné priznať práva, ktoré prislúchajú v zmysle ZKR iba veriteľom zistenej pohľadávky“.

V konaní je nesporné, že uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 29.04.2014 bola povolená reštrukturalizácia spoločnosti Doprastav, a.s. (zverejnené v OV dňa 07.05.2014). Dňa 05.06.2014 si navrhovateľ prihlásil do reštrukturalizácie svoju pohľadávku vo výške 6.566.155,48 eur, ktorú správca poprel. Podľa tvrdenia navrhovateľa pri zisťovaní popretia pohľadávky dňa 10.07.2014 nahliadol do spisu v kancelárii správcu, pričom mu bol poskytnutý elektronicky k nahliadnutiu iba výpis zo zoznamu pohľadávok, ktorý obsahoval len pohľadávku prihlásenú do reštrukturalizácie a informáciu o tom, že pohľadávka bola popretá a dôvody popretia pohľadávky. Tento výpis bol navrhovateľovi zaslaný v tento deň v elektronickej podobe. Zoznam pohľadávok s vyznačením popretých pohľadávok a dôvodom popretia bol navrhovateľovi doručený e-mailom dňa 11.07.2014. Ako dátum popretia pohľadávok je uvedený 07.07.2014. Pri nahliadnutí do spisu dňa 10.07.2014 sa však tento zoznam v spise nenachádzal v tlačenej ani v elektronickej podobe. Vznikla preto pochybnosť o tom, či pohľadávka navrhovateľa ako aj pohľadávky ostatných veriteľov boli popreté riadne a včas. Spis vedený správcou nespĺňal náležitosti stanovené zákonom.

Zo zoznamu pohľadávok s vyznačením popretých pohľadávok, ktorý bol úradu doručený dňa 11.07.2014, tiež vyplýva, že pohľadávka bola popretá na podnet dlžníka, ktorý mal byť doručený správcovi. Samotný podnet dlžníka sa však v spise nenachádzal. Zoznam pohľadávok je súčasťou spisu, tento úkon nemôže správca urobiť spätne. Aj dôvody popretia pohľadávky musia byť zrejmé už v čase popretia. Navrhovateľ zastáva názor, že vyznačenie popretia pohľadávok nebolo urobené v zákonom stanovenej lehote. Pohľadávka prihlásená do reštrukturalizácie sa má považovať za zistenú dňa 10.07.2014, t. j. dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na popieranie pohľadávok. Preto popretie pohľadávky správcom je neplatné.

Odvolací súd v tejto súvislosti dodáva, že reštrukturalizačné konanie sa riadi ZKR, ktorý v ust. § 124 ods. 2, 3 upravuje spôsob popretia spornej pohľadávky správcom a v ust. § 124 ods. 4 upravuje právo veriteľa domáhať sa do 30 dní od uplynutia lehoty na popieranie pohľadávok žalobou podanou proti správcovi, aby súd určil právny dôvod, vymáhateľnosť, výšku, zabezpečenie zabezpečovacím právom alebo poradie zabezpečovacieho práva popretej pohľadávky; v žalobe sa veriteľ môže domáhať len toho, čo uviedol v prihláške. Či pri popieraní postupoval správca v súlade so zákonom, nie je možné skúmať pri predbežnom opatrení. Skúmanie postupu správcu je možné postupom podľa § 131 ZKR, podľa ktorého súd počas reštrukturalizácie vykonáva dohľad nad činnosťou správcu, dlžníka a veriteľských orgánov. Okrem toho kontrolnú funkciu má aj veriteľský výbor, ktorý priamo zastupuje záujmy veriteľov prihlásených pohľadávok.

Navrhovateľ sa domnieva, že jeho pohľadávka nebola popretá odporcom riadne a včas, a preto sa na ňu bez ohľadu na to, či súd v incidenčnej žalobe posúdi správnosť alebo nesprávnosť dôvodov popretia, má hľadieť ako na pohľadávku, ktorá je zistená dňom 10.07.2014, keďže pohľadávka navrhovateľa nebola popretá v zákonnej lehote. Tento názor navrhovateľa nie je správny. Právnu ochranu veriteľa, ktorému správca neuznal, že si pohľadávku uplatnil riadne a včas, resp. pohľadávku uplatnenú v takejto prihláške nezapísal do zoznamu pohľadávok, je podanie určovacej žaloby o určenie, že prihláška bola podaná riadne a včas, alebo podanie žaloby o uloženie povinnosti správcovi zapísať pohľadávku do zoznamu pohľadávok. O tom, či bola pohľadávka podaná riadne a včas, musí teda rozhodnúť len súd. Veriteľ, ktorému bol popretý právny dôvod prihlásenej pohľadávky, jej vymáhateľnosť, výška, jej zabezpečenie alebo poradie zabezpečovacieho práva, sa môže domáhať určenia pohľadávky. V predmetnej veci správca v súlade s § 124 ods. 2, 3 ZKR pohľadávku navrhovateľa poprel a navrhovateľ využil svoje právo a podal žalobu o určenie neplatnosti popretia pohľadávky.

Podľa § 126 ods. 3 tretia veta ZKR, právo hlasovať na schôdzi veriteľov má veriteľ, ktorého pohľadávka je v čase konania schôdze veriteľov zistená čo do právneho dôvodu a vymáhateľnosti; na každé jedno euro zistenej sumy pohľadávky má veriteľ jeden hlas. To znamená, že popretím pohľadávky navrhovateľa správcom navrhovateľ popretej pohľadávky stráca právo hlasovať na schôdzi veriteľov. Popretím pohľadávky nie sú porušené zákonné práva navrhovateľa. Každý veriteľ prihlásenej pohľadávky má právo zúčastniť sa na schôdzi veriteľov, nahliadať do správcovského spisu ako i dopytovať veriteľský výbor podnetmi k plánu a zaujímať sa o priebeh reštrukturalizačného konania. Práva všetkých veriteľov sú chránené aj riadne zvoleným veriteľským výborom, ktorý zastupuje záujmy všetkých veriteľov. Počas celého reštrukturalizačného konania vykonáva súd dohľad nad činnosťou dlžníka, správcu a veriteľských orgánov v zmysle § 131 ods. 1 ZKR. Súd je oprávnený žiadať od správcu vysvetlenia alebo správy o priebehu reštrukturalizácie.

Vzťah, ktorému sa má predbežným opatrením poskytnúť právna ochrana, má byť s konečnou platnosťou vyriešený v konaní vo veci samej. Ak by súd aj priznal veriteľovi všetky práva, ktoré prislúchajú veriteľovi zistenej pohľadávky, došlo by zo strany súdu k prejudiciovaniu rozhodnutia vo veci samej. Nie je preto možné priznať navrhovateľovi všetky práva, ktoré prislúchajú veriteľovi zistenej pohľadávky v rámci predbežného opatrenia podľa O.s.p.. Právo rozhodnúť o pravosti pohľadávky, resp. včasnosti podania prihlášky je možné len v súlade s § 124 ods. 6 ZKR.

Podľa názoru odvolacieho súdu i bez nariadenia navrhovaného predbežného opatrenia možno v konaní pokračovať bez toho, aby bolo porušené alebo ohrozené právo navrhovateľa na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Takisto nie je ohrozené hmotnoprávne postavenie účastníkov konania, a to bez ohľadu na výsledok incidenčnej žaloby. I samotné ust. § 124 ods. 4, 6 ZKR poskytuje navrhovateľovi dostatočnú ochranu jeho práv. Je na súde, ktorý rozhoduje o incidenčnej žalobe, aby svojím rýchlym rozhodnutím vo veci zabezpečil navrhovateľovi aktívnejšie vstúpiť do reštrukturalizačného procesu. Až

právoplatnosťou rozhodnutia súdu o určení pohľadávky sa popretá pohľadávka bude považovať za zistenú v rozsahu určenom v rozhodnutí. Ak súd rozhodne o návrhu na určenie popretej pohľadávky tak, že návrhu vyhovie, navrhovateľ nadobudne všetky práva prislúchajúce veriteľom zistenej pohľadávky. Jeho pohľadávka bude potom uspokojená v súlade s plánom. Taktiež nie je jednoznačné, že reštrukturalizačné konanie bude skončené do konca roka 2014.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľ neosvedčil, že bez okamžitej úpravy právnych pomerov by bolo jeho právo porušené alebo ohrozené a bolo by potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov. Z tohto dôvodu odvolací súd v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne.

O trovách tohto konania v zmysle § 145 O.s.p. rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.